

zástavního práva (§§ 26, 27 knih. zák.). To se v souzeném případě rovněž nestalo, poněvadž ke knihovní žádosti firmy Antonín H. a spol. ze dne 13. července 1932 č. d. 2403/32 taková listina nebyla přiložena. Jest proto vklad nového zástavního práva pod pol. C 24 kn. vl. 2248 neúčinný a jeho neúčinnost nelze napravití pozdějším předložením výmazné listiny ze dne 24. září 1932 s knihovní žádostí č. d. 3812/32.

Čís. 17078.

Zemědělské úlevy (vlád. nař. č. 150/1937 Sb. z. a n.).

Vznikla-li hlavní pohledávka přede dnem, kdy byl podán návrh na zahájení zemědělského vyrovnacího řízení o jmění povinného, neplatí o úrokové a útratové pohledávce ustanovení čl. II, § 3, písm. f), vládn. nař. č. 150/1937 Sb. z. a n., třebaže byly úroky samostatně zažalovány a jsou s procesního hlediska samostatnou pohledávkou, a lze i pro ně povolití odklad dražby za podmínek čl. II, § 1 uved. vládn. nař.

(Rozh. ze dne 19. října 1938, R II 370/38.)

Srov. rozh. č. 14018, 14391 Sb. n. s.

Povinný, o jehož jmění bylo zahájeno dne 25. září 1936 zemědělské vyrovnací řízení, které bylo potom zastaveno proto, že věřitelé nepřijali jeho vyrovnací návrh, navrhl, aby mu byl podle čl. II, § 1, písm. b), vládn. nař. č. 150/1937 ve znění zák. č. 55/1938 Sb. z. a n., povolen na dobu po 31. březnu 1939 (zák. č. 55/1938 Sb. z. a n.) odklad nucené dražby, pokud byla zavedena na nemovitosti povinného k vyřízení vykonatelných pohledávek 4.079 Kč 15 h, 6.737 Kč 50 h, 1.125 Kč a 3.198 Kč 75 h s přísl. Exekuční soud a) vyhověl návrhu co do vymáhaných pohledávek na jistinu, úrocích a útratách vzniklých do 25. září 1936 na dobu po 31. březnu 1939, b) kdežto co do pohledávek na úrocích a útratách vzniklých po 25. září 1936 zamítl návrh. Rekursní soud vyhověl návrhu i co do vymáhaných pohledávek uvedených pod b). Důvody: Exekuční soud vycházel v napadeném usnesení, jímž zamítl návrh povinného na odklad dražby co do úrokových a útratových pohledávek vzešlých po 25. září 1936, z právního názoru, že řečené pohledávky vznikly po dni, kdy povinný podal návrh na zahájení zemědělského vyrovnacího řízení, takže jde o pohledávky, pro něž nelze podle čl. II, § 3 vládn. nař. č. 150/1937 ve znění zákona č. 55/1938 Sb. z. a n. povolití odklad dražby. Tento právní názor rekursní soud neschvaluje. Vzorem ustanovení čl. II, § 3 uved. vládn. nař. byl v § 17, odst. 1, písm. a) až f) a i), vládn. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n. (viz Loula, Změny o zemědělském vyrovnacím řízení, Právo čsl. roč. IV., str. 108). Hledíc na to, že vládn. nař. č. 150/1937 ve znění zák. č. 55/1938 Sb. z. a n. neuvádí v § 3 mezi privilegovanými pohle-

dávkami též úrokové a útratové pohledávky, jak to činí § 17, odst. 1, písm. g), vlád. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n., jest míti za to, že zákonodárce nezamýšlel zahrnouti mezi privilegované pohledávky ve smyslu čl. II, § 3 vlád. nař. č. 150/1937 ve znění zák. č. 55/1938 Sb. z. a n. úrokové a útratové pohledávky z takových jistinných pohledávek, které proti dlužníku vznikly přede dnem, kdy podal návrh na zahájení zemědělského vyrovnacího řízení (srov. k tomu i výklad k vlád. nař. č. 77/1936 Sb. z. a n., obsažený v Srbově »Zemědělském vyrovnacím řízení«, str. 158). Ježto vymáhanými pohledávkami jsou úroky a útraty, jež se týkají jistinné pohledávky vzniklé před 25. zářím 1936, kdy bylo na návrh povinného zahájeno zemědělské vyrovnací řízení, nepatří vymáhané pohledávky podle toho, co bylo shora vyloženo, pod ustanovení čl. II, § 3 vlád. nař. č. 150/1937 Sb. z. a n., ježto dále zemědělské vyrovnací řízení zahájené o jmění povinného bylo zastaveno proto, že návrh na vyrovnání nebyl věřiteli přijat, jsou tu všechny podmínky pro odklad dražby podle čl. II, § 1 vlád. nař. č. 150/1937 ve znění zák. č. 55/1938 Sb. z. a n. Bylo proto rekursu povinného vyhověno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

• D ů v o d y:

Dovolací rekurs není oprávněn.

Co se týká vymáhané pohledávky na úrocích z prodlení, jde o úroky z prodlení ze zápůjčky 25.000 Kč z úvěrní listiny ze dne 5. dubna 1928, ze zápůjčky 25.000 Kč z úvěrní listiny ze dne 12. prosince 1928, ze zápůjčky 35.000 Kč z dlužního úpisu ze dne 9. července 1923, ze zápůjčky 20.000 Kč z dlužního úpisu ze dne 31. března 1925, ze zápůjčky 20.000 Kč z dlužního úpisu ze dne 2. září 1930 a ze zápůjčky 7.500 Kč z dlužního úpisu ze dne 23. června 1923. I když jsou to úrokové pohledávky s procesního hlediska samostatné, poněvadž tvořily ve sporu hlavní předmět, ježto nebyly zažalovány zároveň se zapůjčenými jistinnami, mají přece svůj základ v uvedených dlužních úpisech, podle nichž byly ujednány, takže vznikly zároveň se sjednáním dotyčných zápůjčkových smluv. V z n i k l y tedy přede dnem, kdy dlužník podal návrh na zahájení zemědělského vyrovnacího řízení, t. j. před 25. zářím 1936, a neplatí o nich ustanovení čl. II, § 3, písm. f), vlád. nař. č. 150/1937 Sb. z. a n. Nezáleží na tom, kdy se uvedené úrokové pohledávky staly splatnými.

Pohledávky ty nemohou proto býti exekučně vymáhány a správně rekursní soud povolil i v příčině nich odklad dražby.

Co se týká útrat, nezáleží na době jejich vzniku, nýbrž na době vzniku oněch pohledávek, jejichž vymáháním vznikly, poněvadž jsou příslušenstvím těchto pohledávek, jak bylo odůvodněno v rozhodnutích č. 14018 a 14391 Sb. n. s., na něž se odkazuje.